

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. "Εθνική Ημερησίων" άρθρο. 9.

Αι συνδροματικούς αποστέλλονται & π' εδώ
είς εἰς Αθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χωνευμένων μεμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Αδόλφου Βελώ καὶ Ιουλίου Δωτέρη: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰσόνων, μετάφρασις "P." (συνέχ.) — *Fortuné du Bois-d'Orée*: ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΛΕΚΟΚ, μετάφρασις Χαρ. Καλαϊσάκη, (συνέχ.) Ονίδην Κόλλιρης: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. N. Σπαρδογῆ, (συνέχ.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προσληγωτές

· Έν Αθήναις φρ. 8, ταῖς ἑπαρχίαις 8,50

ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρυσά 15.

Ἐν Ρωσίᾳ φρούριο 6.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Έκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχήν. Φύλλα προηγούμενα εύρισκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑπορρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΡΗ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Όμιλείτε, εἶπε, περὶ ἑκουσίας ἐγκαταλείψεως, περὶ ζωηρῶν ἐρίδων καὶ περὶ ὄριστικῆς διακοπῆς τῶν σχέσεών σας: οὐδὲν ἔξι αὐτῶν εἶνε ἀληθές.

— Οὐδὲν εἶνε ἀληθές! Ω! εἶνε, δυστυχῶς, εἶπε μὲν μειδίαμα πλῆρες πικρίας.

— Οχι! ήσαν προσποίησις καὶ συμφωνία μεταξύ σας. Καὶ ἀπόδειξις τούτου, ὅτι δὲν ἐπαύσατε ἔκτοτε νὰ μεταβαίνετε εἰς τὴν ὁδὸν Γραμμόν.

— Ε! ἀνέκραξε, δὲν καταλαμβάνετε τὴν αἰτίαν, η ὅποια μὲν ἡνάγκαζε πρὸς τοῦτο παρὰ τὰς περιφρονήσεις καὶ τοὺς ἔξευτελισμούς.

— Ω! περιφρονήσεις, ἔξευτελισμοί, δὲν φαίνεσθε ίκανη νὰ τὰς ὑποφέρητε. Οχι! Υπῆρχον δισταγμοί, ἀποστροφή, τὴν ὅποιαν ἔπρεπε νὰ νικήσετε καὶ δυστυχῶς τὸ κατορθώσατε.

— Δὲν ἔνοω.

— Τούναντίον, μ' ἔννοεῖτε καλλιστα. Αλλως τε, ἔξηκολούθησεν ὁ Μούλ, δυσαρεστηθεῖσα μὲ τὸν ἐραστήν σας, διατὶ νὰ ἀφήσετε τὴν κατοικίαν σας;

— Δὲν εἴχον χρήματα.

— Αλλὰ διατὶ νὰ ἐπανέλθετε ἀκριβῶς ἔδω εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν;

— Ἡμην γνωστή. Ή κυρία Πελωδὰ εἰχε δεῖξει ἀλλοτε ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἐμοῦ... Ἐπειτα, προσέθηκεν, ὑπάρχουσιν ἀναμνήσεις, ἀπό τὰς ὅποιας δὲν ἀποχωρίζεται τις εὐκόλως.

— Ταράχουσιν ἐπίσης, εἶπε μετ' αὐτοτρόπητος ὁ Μούλ, συνενοχαί, καὶ συμμετοχαί, πρὸ τῶν ὅποιων δὲν ὑποχωρεῖ τὸ πάθος.

— Πῶς συνενοχαί...

— Η οἰκία αὕτη ἀπέχει δύο βήματα ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

— Καὶ λοιπόν! ἀνέκραξεν, ὑποθέτετε ὅτι ἐπανῆλθον ἔδω πρὸς τὸν σκοπόν...

— Καὶ ἔξηκολούθησε νὰ διαμαρτύρηται.

— Ο Μούλ τὴν ἤκουσε, χωρὶς νὰ τὴν διακόψῃ, καὶ διατηρῶν τὸ ἀπαθὲς ὑφος του. Οτε ἐτελείωσεν:

— Ας ἔλθωμεν, εἶπε, εἰς τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἐπηκολούθησαν τὴν ἐκτέλεσιν. Τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας παρετήρησαν εἰς ὑμᾶς ἔκτακτον ταραχήν.

— Αλλ' ὅχι! διατί θὰ ἤμην τεταρχμένην;

— Τέλος χθές, τὴν ἡμέραν δὲν ἡδυνήθητε νὰ ἀποκρύψητε τὴν ταραχήν σας, καὶ τὸ ἐσπέρας, πρὶν ἀκόμη ἡ ὑπόνοια κακουργήματος διαδοθῇ, ἀφίνετε τὸ κατάστημα καὶ σπεύδετε, ως ἀν σᾶς εἴχον εἰδοποιήσει προλαμβάνετε τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἀνυπομονεῖτε νὰ εἰσέλθητε εἰς τὴν οἰκίαν...

— Αλλάζε, κύριε, η περιέργεια, ἀν ὅχι ἀλλο αἰσθημα, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἔγινηση τὴν διαγωγήν μου.

— Οχι, η ἀπλὴ περιέργεια δὲν ἔχει τόσον ζῆλον. Εἴνε προφανές ὅτι ἐγνωρίζετε ἥδη τὸ διαπραχθὲν δρᾶμα καὶ η μόνη σκέψις, η ὅποια σᾶς ἀποσχόλει, ητο νὰ ἔξετάσετε τὰ ἴγνη, τὰ ὅποια ὁ δολοφότος πιθανὸν ν' ἀφῆκε καὶ νὰ τὰ ἔξαφανίσετε... Ενῷ ἀνακρίσεις διενεργοῦνται εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὸν κῆπον, σεῖς μένετε πλησίον τῆς Μαριέττας. Αἴρνης ἔκβαλλετε κραυγὴν καὶ λιποθυμεῖτε. Διατί;

— Θεέ μου! κύριε, αὐτὸ δὲν εἶνε πα-

ράδοζον, εἰπεν ἡ Πουλχερία· η προσπάθεια, τὴν ὅποιαν εἴχον καταβάλλει, δῆπος ἀνεγείρω τὴν Μαριέτταν· ἔπειτα ὁ κόπος καὶ ἡ συγκίνησις...

— Αρκεῖ! διέκοψεν ὁ Μούλ. Εἰς ἀλλούς λέγετε τὰ τοιαῦτα, ὅχι εἰς ἐμέ. Δὲν ὑπῆρχε προφανής ἀφορμὴ ὅπως λιποθυμήσετε. Ο Λαυρέντιος ἐφαίνετο ἥρεμος καὶ πλήρης θάρρους· αἱ κατ' αὐτοῦ ἔγερθεῖσαι ὑπόνοιαι παρ' οὐδενὸς ἡσαν γνωσταί· η Μαριέττα ητο εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατάστασιν. Θὰ διυνηθῇ νὰ ὀμιλησῃ; Αμφίβολον. Εν πάσῃ περιπτώσει οὐδὲν δηλοῦ ὅτι ἀνεγνώρισε τὸν δολοφόνον. Διατί λοιπόν, σᾶς ἐπαναλαμβάνω, η κραυγὴ καὶ ἡ λιποθυμία ἔκεινη; Ταράχηεις ἀφροδιή τις καὶ ταύτην θέλω νὰ μάθω. Ποιάς εἶνε;

Είχεν ἔγερθη ἀποτόμως καὶ ρίπτων ἐπὶ τῆς Πουλχερίας ἀπειλητικὸν βλέμμα, περιέμενε τὴν ἀπάντησιν. Η Πουλχερία ἐπὶ τινας στιγμὰς ἐτήρησε σιωπήν, ἀλλ' ὁ Μούλ δὲν ἡθέλησε νὰ τῆς ἀφήσῃ χρόνον ὅπως σκεφθῇ.

— Ήκούσατε τὴν ἐρώτησίν μου; εἶπε. Θὰ σᾶς χρειασθῇ πολὺς χρόνος διὰ νὰ ἐφεύρητε ἔξηγησίν τινα, καὶ ἀποκρύψητε τὴν ἀλήθειαν;

— Η Πουλχερία ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ ἤτενε μετὰ περιφρονήσεως τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

— Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐφεύρω ἔξηγησίν, εἶπε, ἔκεινη, τὴν ὅποιαν σᾶς, εἶπον ἀρκεῖ.

— Ο κόπος; η συγκίνησις;

— Ναι.

— Αστειεύεσθε; Η συγκίνησις! Πρὸ δύο ώρῶν ὑρίστασθε αὐτὴν, χωρὶς νὰ ἔξασθενήσετε... Ο κόπος! τί σημαίνει μία νύξ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον ἀσθενοῦς; Οχι, ὅχι: ὑπάρχει ἀλλο τι. Αἴρνηδιον συμβάν ἐπῆλθε, τὸ ὅποιον σᾶς ἐτρόμαξε.

— Ποιόν συμβάν;

— Αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς ἔρωτό. Θὰ διμήσετε τέλος πάντων;

— Δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἴπω.

Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ λέξεις ἐλέχθησαν